

Arrest

nr. 45 788 van 30 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 13 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Mankon origine te zijn afkomstig van Mankon, Bamenda in North West province. Uw vader overleed in maart 2000. Hij was lid van de oppositiepartij Social Democratic Front (SDF) en kingmaker. Hij had een conflict met de fon van Mankon, die de eerste vice-president is van de regeringspartij. Uw jongere broer N. E. (...) volgde uw vader op in zijn functie als kingmaker.

U bent sinds maart 2000 lid van de Anglofone afscheidsbeweging Southern Cameroons Youth League (SCYL). Uw broer J. C. (...) was de regionale coordinator van de Northern Zone en hij vroeg u en uw zus A. (...) om de beweging te vervoegen. U verzamelde informatie bij uw vriend en hoofd van de politie in Bamenda, Kolonel Gajama Adjii Ali. U had een relatie met deze kolonel, maar u aanvaardde zijn huwelijksaanzoek niet. U onderhield de relatie alleen zodat u informatie door kon geven

aan uw broer J. C. (...). U ontdekte op zijn computer dat er een plan was om SCYL-leden te arresteren en te doden, waaronder uw broer. Hierna heeft uw broer J. C. (...) Kameroen verlaten op 4 april 2002. Hij was gezocht als een vooraanstaand lid van SCYL. Hij vluchtte naar Nederland, waar hij erkend werd als vluchteling.

In augustus 2002 werd u verkozen als de coordinator van de jeugdactiviteiten van SCYL. U organiseerde bijeenkomsten en seminars, nadat u een instructie kreeg van het leiderschap. Op 1 oktober 2002, de dag dat SCYL onafhankelijkheidsdag viert, hield uw broer J. C. (...) in Den Haag, Nederland een demonstratie voor de Kameroense ambassade. De volgende dag, op 2 oktober 2002, kwam de politie bij u thuis langs en werden uw moeder, uw zus en uzelf gearresteerd. Jullie werden naar de brigade in Ntarikon, Bamenda gebracht. Uw moeder werd na twee dagen vrijgelaten. U en uw zus werden ervan beschuldigd om informatie te hebben doorgegeven, maar jullie kwamen vrij op 27 oktober 2002 nadat uw vriend Kolonel Gajama was tussengekomen. Hij onderzocht waarom u was opgesloten zonder bevel en hij gaf het bevel voor jullie vrijlating. Kolonel Gajama ontdekte op die manier dat u betrokken was bij SCYL en vroeg u vrijwillig uw politieke activiteiten te stoppen.

Uw zus A. A. A. (...) overleed in maart 2007 omwille van haar politieke activiteiten. Ze weigerde een document te ondertekenen waarmee ze haar lidmaatschap van en activiteiten voor SCYL zou stopzetten. U huwde in 2008 met C. C. (...), met wie u samenwoonde in Bamenda. Sinds mei 2008 deed u vrijwilligerswerk als coördinator voor de Emancipation Foundation for Empowerment (EFFE), een door uw broer in Nederland geregistreerde stichting. U deelde vragenlijsten uit onder de bevolking en u sprak hen aan over de nood aan samenwerking om zo de gemeenschap te verbeteren. Uw twee zussen zijn ook vrijwilliger bij deze stichting.

Op 19 juni 2008 werd u door uw broer J. C. (...) geïnformeerd over een vragenlijst. Hij vroeg u om samen met andere SCYL-leden een meeting te organiseren in een hotel in Ayaba. De agenten waren op de hoogte van deze meeting, maar de meeting was al afgesloten voor ze daar aankwamen. De volgende dag, op 20 juni 2008 werd u door de agenten aangevallen. U kwam samen met uw moeder terug van het gebed en uw moeder werd gezegd dat u gedood zou worden als u uw activiteiten niet zou stopzetten. Ze werd ook gevraagd J. (...) te adviseren om al zijn activiteiten te stoppen. U werd meegenomen en uw moeder brak haar arm toen ze dit wilde verhinderen. Ze werd weggeduwd. U werd naar het politiekantoor in Legion, Bamenda gebracht en in een cel geplaatst. Op 7 juli 2008 werd u door een agent uit uw cel gehaald en de kolonel zei dat u kon gaan. U keerde naar huis terug en u ging de volgende dag naar het ziekenhuis. U werd doorgestuurd naar Yaounde, waar u voor onderzoek en verdere behandeling ging.

Op 4 augustus 2008 werd u opnieuw gearresteerd. U was uitgenodigd door een vriendin M. L. (...) op een verjaardag. De agenten dachten dat dit een SCYL-bijeenkomst was en dertien personen werden opgepakt. De agenten onderzochten de zaak en besloten dat het niets te maken had met SCYL. U werd op 8 augustus 2008 vrijgelaten.

Op 29 juli 2009 werd u door uw broer J. C. (...) gevraagd een internetcafe te huren, zodat er via het internet een meeting kon worden gehouden. U twijfelde omdat u op 31 juli in Yaounde zou deelnemen aan een toernooi, maar uw broer overtuigde u. De meeting was bedoeld om aan de leden van de Southern Zone, Northern Zone en leden uit Nigeria instructies te geven hoe met de vragenlijst om te gaan, een sterke presence te hebben op de komende 1 oktober en SCYL-activiteiten te herlanceren. De delegatie uit Kumbo onder leiding van Clarisse Nanciyuy, werd tegengehouden door agenten. U ging naar het toilet en hoorde agenten naar de plaats van de meeting komen. U zag lampen die in alle richtingen schenen en u beseftte dat er iets fout ging. U liep naar huis en enkel de twee kinderen van uw man waren aanwezig. Ze zeiden dat uw moeder, uw zus en uw man waren meegenomen door de politie. U belde bij de burens, die u zeiden dat agenten waren langsgekomen. U contacteerde uw vroegere vriend Kolonel Gajama, die werkzaam is op het ministerie van Defensie als tweede adviseur van de minister. U vroeg of hij u kon helpen, maar hij kon niets voor u doen. Hij vertelde u dat de delegatie van Kumbo SCYL-t-shirts droeg en SCYL-documenten bij zich had. Hij meldde dat er genoeg bewijs was van verraad, doordat u 's nachts een illegale meeting hield. Hij zei u dat u werd gezocht en dat hij in deze zaak niet kon tussenkomen. U liep naar het parochiehuys en de priester belde uw huis. Uw zus beantwoordde de telefoon en zei dat zij en uw moeder waren vrijgelaten. U reisde die avond per bus naar Douala. In Nkongsamba werd u gestopt door agenten. U smeekte de agent uw identiteit niet open te stellen en u kocht hem om met 35.000 CFA die u van de priester had gekregen. In Douala ging u naar het huis van uw oom, maar zijn vrouw liet u niet binnen. Later kwam uw oom aan, maar ook hij weigerde u de toegang. U contacteerde uw broer, die u vroeg weg te lopen naar Nigeria. U was bang aan de grens te zullen worden opgepakt en u besloot naar Buea te gaan.

U verbleef bij een vriendin M. (...) in Buea. Haar vriend D. (...) wilde niet dat u bij hen logeerde. D. (...) stelde u voor aan iemand die u uit uw situatie kon redden. Hij stelde u voor aan P. (...), die geld vroeg om uw reisdocumenten te regelen. U stelde hem voor om uw familie te contacteren. Uw oom in Douala sprak met hem en hij gaf hem geld. P. (...) regelde een Brits paspoort voor u en hij betaalde de

officier op de luchthaven. U hebt Kameroen per vliegtuig verlaten op 28 september 2009 en na uw aankomst in België bracht hij u naar een huis. De volgende dag kwamen twee blanke mannen het huis binnen en werd u door hen verkracht en misbruikt. Enkele dagen later werd u door een zwarte man verkracht. Op 15 oktober 2009 kwam P. (...) en u vroeg waarom hij dit met u deed. Hij antwoordde dat u dit zou doen tot u al het geld had terugverdiend voor uw reis. Hij werd gebeld en ging weg. Hij vergat de deur op slot te doen en u kon uit het huis ontsnappen. U liep de straat op en voorbijgangers brachten u naar het Klein Kasteeltje. U hebt op 19 oktober 2009 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart bij een terugkeer naar uw land van herkomst vervolging te vrezen door de Kameroense autoriteiten omwille van uw lidmaatschap en activiteiten voor de Anglofone afscheidsbeweging Southern Cameroons Youth League (SCYL), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (dd. 25.1.2010 (hierna CGVS I) en dd. 23.2.2010 (hierna CGVS II)) te worden gemaakt.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, in het bijzonder de drie arrestaties, dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt. Er dient te worden opgemerkt dat u een eerste maal, in oktober 2002 werd opgepakt en ondervraagd, nadat uw broer voor de ambassade in Nederland een demonstratie hield. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit eerder problemen hebt gehad met de Kameroense autoriteiten (zie gehoor CGVS II, p.7). U werd na 25 dagen vrijgelaten omdat er geen bevel was tot uw opsluiting (zie gehoor CGVS I, p.11), hoewel u er nochtans van werd beschuldigd informatie te hebben doorgegeven aan uw broer (zie gehoor CGVS II, p.7). U kende persoonlijk geen ernstige problemen met de Kameroense autoriteiten meer tussen de periode 2002 en juni 2008 (zie gehoor CGVS I, p.12), waardoor de feiten van oktober 2002 niet de concrete aanleiding voor uw vlucht uit Kameroen betreffen en waaruit ook kan afgeleid worden **dat u zeker niet systematisch door de Kameroense autoriteiten werd vervolgd omwille van uw toch bekende overtuigingen en uw relatie met uw broer.**

Met betrekking tot uw tweede, recentere arrestatie op 20 juni 2008 dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt: zo werd u eveneens na 17 dagen **vrijgelaten** en mocht u het politiekantoor op 7 juli 2008 verlaten. Hoewel u "Madame Ambazonia" – waarbij wordt verwezen naar een afgescheiden Zuid-Kameroen– werd genoemd (zie gehoor CGVS I, p.11 en CGVS II, p.9) en u werd gearresteerd omwille van anti-regeringsactiviteiten (zie gehoor CGVS II, p.8), wat toch ernstige beschuldigingen zijn in een Kameroense context, mocht u merkwaardig genoeg **zonder voorwaarden beschikken** (zie gehoor CGVS I, p.11). Hierbij is het trouwens merkwaardig dat u een relatie had met een politiecommandant Gajama en hij niets zou hebben gedaan tegen u, die actief was voor een afscheidsbeweging en werd gezocht omwille van activiteiten tegen de regering. Zo verklaart u dat Gajama u vroeg te stoppen met uw activiteiten, wanneer gevraagd wordt naar zijn reactie op uw SCYL-lidmaatschap (zie gehoor CGVS II, p.6). Wanneer u opnieuw dezelfde vraag wordt gesteld, herhaalt u dat hij u vroeg om vrijwillig de activiteiten te stoppen (zie gehoor CGVS II, p.6). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat Gajama niets ondernam wanneer hij ontdekte welke activiteiten u had, te meer daar u verklaart dat hij bang was dat hij ervan verdacht zou worden informatie aan u te hebben doorgegeven (zie gehoor CGVS II, p.5).

In verband met de derde arrestatie dient te worden opgemerkt dat u na enkele dagen reeds werd vrijgelaten, nadat gebleken was dat het om een **vergissing** ging en de gelegenheid van de bijeenkomst niets te maken had met SCYL (zie gehoor CGVS II, p.9). U verklaart dat u was uitgenodigd op een verjaardag van een vrouwengroep op 4 augustus 2008 en dat u, als een van de dertien, werd opgepakt. U werd vrijgelaten en zette uw medische behandeling verder. Uit uw verklaringen blijkt dat u tot 29 juli 2009, toen uw moeder, zus en man werden opgepakt, geen problemen meer kende met de Kameroense autoriteiten, waardoor bezwaarlijk kan worden gesteld dat u gevisieerd werd met het oog op vervolging door de Kameroense autoriteiten, omwille van uw politieke activiteiten die reeds dateren van 2000 en die blijkbaar gekend waren bij de autoriteiten.

Verder dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde aanleiding voor uw vlucht uit uw land van herkomst, namelijk de arrestaties op 29 juli 2009. U verklaart dat u door uw broer gevraagd was om een bijeenkomst te organiseren. Op deze bijeenkomst gepland op 29 juli 2009 zouden instructies worden gegeven hoe er met de vragenlijst rond foltering moest worden omgegaan, hoe een sterke presence op de komende 1e oktober kon worden getoond en om SCYL-activiteiten te

herlanceren (zie gehoor CGVS II, p.10). Het is bevreemdend dat de beweging plots wel ervoor zou kiezen om publiekelijk actie te voeren en publiciteit te maken, gezien u eerder tijdens uw verklaringen aangaf dat SCYL een illegale organisatie is, die geen recht heeft om te marcheren op straat, wanneer gevraagd werd naar uw activiteiten op 1 oktober 2002 (zie gehoor CGVS II, p.7).

Op de meeting werd er bovendien een delegatie vanuit Kumbo verwacht, maar u blijkt niet te weten wie er – buiten hun leider Clarisse Nanciyuy – nog deel uitmaakte van de delegatie (zie gehoor CGVS II, p.10). U verklaart dat deze delegatie met SCYL-t-shirts en SCYL-documenten werd gestopt door de agenten. Gezien het grote veiligheidsrisico en de vervolgingen die SCYL-leden zouden ondergaan, zoals blijkt uit uw verklaringen, is het weinig waarschijnlijk dat u niet zou weten wie aan de meeting zou deelnemen, noch dat iemand zich openlijk met een SCYL-t-shirt zou uitgeven als SCYL-lid voor het begin van de manifestatie (zie gehoor CGVS II, p.11), tenzij het risico op vervolging sterk kan gerelativeerd worden. Uw verklaring dat u niemand's kledij kan beoordelen, houdt hierbij geen steek (zie gehoor CGVS II, p.11).

Daarbij dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u aan de inval van de agenten in het cybercafe bent kunnen ontsnappen. U stelt dat u naar het toilet ging en u kon weglopen naar huis (zie gehoor CGVS II, p.10). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u, die volgens uw verklaring gezocht werd omdat u de meeting regelde, vooreerst zonder problemen kon ontkomen, gewoon omdat u toen toevallig naar het toilet was en u verder zonder ernstige problemen eerst naar huis ging en zich daarna per bus via Douala naar Buea kon verplaatsen (zie gehoor CGVS II, p.11). U verbleef nog twee maanden in Kameroen en haalt in die periode geen problemen meer aan met de autoriteiten.

Overigens dient te worden opgemerkt dat u niemand binnen de SCYL-beweging in Kameroen op de hoogte bracht van de gebeurtenissen op 29 juli 2009 en het feit dat u werd gezocht (zie gehoor CGVS II, p.12), hoewel u na 29 juli nog 2 maanden in Kameroen verbleef. U verklaart dat u naar Buea vluchtte, maar u er afsloot van alle communicatie. Het is weinig aannemelijk dat u niet trachtte te weten te komen wat er na uw vlucht uit het cybercafe was gebeurd of de beweging contacteerde om hen te informeren over uw situatie, terwijl u wel verklaarde kolonel Gajama te hebben gecontacteerd.

Ten slotte dient aangaande dit incident ook te worden opgemerkt dat uw familieleden die werden opgepakt, opnieuw werden vrijgelaten, wat opnieuw vragen oproept bij de ernst van de door u voorgehouden vervolging.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u vage verklaringen aflegt over de situatie van uw familie na uw vertrek uit Kameroen, wat ook doet twifelen aan de ernst en geloofwaardigheid van uw verklaringen. U verklaart dat bij uw vertrek uw man in detentie zat, maar dat u later vernam dat hij was vrijgelaten en in het ziekenhuis lag (zie gehoor CGVS I, p.3). Hoewel u contact heeft met uw zus in Kameroen, is het merkwaardig dat u niet blijkt te weten voor welke ziekte of welke behandeling uw man in het ziekenhuis ligt (zie gehoor CGVS I, p.3). Ook tijdens het bijkomende gehoor beweert u verder geen nieuws uit Kameroen te hebben. U stelt dat u niet meer informatie heeft over de situatie van uw man en enkel te weten dat hij is gehospitaliseerd (zie gehoor CGVS I, p. en CGVS II, p.4). Er mag van u verwacht worden dat u, in uw vermeende situatie, op welke wijze dan ook, zou getracht hebben contact op te nemen met uw thuisbasis met de bedoeling te vernemen hoe uw problemen geëvolueerd zijn. U haalt aldus onvoldoende elementen aan die erop wijzen dat u bij een terugkeer naar Kameroen vervolging riskeert. Tijdens het bijkomende gehoor verklaart u via een buurvrouw Charlotte te hebben vernomen dat uw zussen zijn vertrokken uit het huis, omdat ze werden gezocht door agenten (zie gehoor CGVS II, p.3). Het is weinig aannemelijk dat uw zussen besloten om niet langer in het huis te blijven, maar ze wel uw moeder daar achterlieten, zonder u daarvan op de hoogte te brengen. Uw verklaring dat uw moeder niet kon vertrekken omdat ze in een rolstoel zit, is weinig overtuigend. U bracht uw broer Julius op de hoogte van dit nieuws, maar hij wist dit al. Het is opmerkelijk dat u niet zou weten hoe uw broer dit nieuws had (zie gehoor CGVS II, p.3). Aldus legt u vage en ontoereikende verklaringen af over de huidige situatie van uw familie, wat opnieuw, zeker gezien de aard van de problemen die u aanhaalde en gezien de familiale banden daarbij een belangrijke rol spelen, vragen doet rijzen bij de ernst van de door u aangehaalde problemen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het geboortecertificaat (n°4836/86 op naam van A. B. A. (...) dd.3.9.1986 te Bamenda), de identiteitskaart (n°106899281 afgegeven op 25.1.2006 en geldig tot 6.6.2013) en het rijbewijs (dd.3.4.2008) bevatten identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De schoolresultaten High School Bamenda 1999-2002 dd.9.8.2002, Longla Comprehensive College 1998-1999 dd.7.8.2002, het certificaat june 1999 ordinary level en june 2003 advanced level en het diploma

Longla Comprehensive College computer training course 1.10.2003 tot 30.6.2004 betreffen de door u gedane studies wat eveneens niet ter discussie staat.

Het uittreksel uit de Nederlandse basisadministratie op naam van J. C. (...), de beschikking tot het verlenen van verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op naam van J. C. (...), de kopie van het Nederlandse paspoort J. C. (...) (n°NM3DD7PB5 afgegeven op 24.1.2008 en geldig tot 24.1.2013), het Academic credentials report op naam van J. C. (...), de kopie van het geboortecertificaat (n°2202/2004 op naam van J. C. (...) dd.6.7.2004 te Bamenda) betreffen de identiteitsgegevens en verblijf van J. C. (...) in Nederland, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande motivering.

De lidkaart van SCYL – Federal Republic Southern Cameroons en de lidkaart Federal Democratic Republic Southern Cameroons betreffen uw lidmaatschap van de beweging SCYL, maar vormen op zich geen bewijs van uw activiteiten voor deze beweging, noch van de door u aangehaalde problemen omwille van SCYL. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u zelf de lidkaart Federal Republic Southern Cameroons niet ondertekende en dat er geen bijdragen werden ingevuld, wat doet twifelen aan de authenticiteit van het document. Wat betreft de lidkaart Federal Democratic Republic Southern Cameroons kan dan weer worden opgemerkt dat ze ondertekend werd door de 'head of missions, North America', wat toch merkwaardig is aangezien ze in 2004 werd afgeleverd, toen u zich nog in Kameroen bevond.

In verband met het krantenartikel Cameroon Post dd.16.7.2009 "Crackdown on SCYL intensifies" dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat de nog komende interventies van de politie in de krant zouden verschijnen. De authenticiteit van dit artikel kan bovendien niet worden nagegaan. Zo blijkt uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal dat Kameroen tot een van de meest corrupte lande behoort en het in Kameroen een gemeenzame praktijk is om tegen betaling artikels in een krant te laten publiceren. Eén gangbare methode is dat er na het drukken en verspreiden van de officiële editie van de krant, er op een pagina een artikel verwijderd wordt en vervangen door het valse artikel. In andere gevallen wordt, afhankelijk van het betaalde bedrag en de bereidwilligheid van de eindredacteur, het artikel in de reguliere editie geplaatst (zie informatie administratieve dossier). Aldus kan de authenticiteit van het door u neergelegde artikel niet worden nagegaan.

De twee brieven affidavit van uw broer J. C. (...) zijn een weergave van uw asielrelaas aan hem en de foto's tonen uw broer J. C. (...) en andere SCNC/SCYL-leden, maar deze vormen geen objectieve aanwijzing van uw beweerdte vrees aangezien het hier uw broer betreft. De brief van A. C. L. (...) (dd. 15/2/2010) handelt in algemene bewoordingen over folteringen en arrestaties die u zou hebben ondergaan en die u in de toekomst zou riskeren. Hierbij dient te worden opgemerkt dat bovenstaande motivering vooral gebaseerd is op uw eigen verklaringen en dat dit document daar in se niets aan toevoegt, aangezien uw (kortstondige) arrestaties op zich niet meteen in twijfel worden getrokken maar wel de ernst ervan en de indruk die u wekt dat u systematisch door de Kameroense autoriteiten zou vervolgd worden omwille van uw politieke link. Bovendien verklaarde u dat u na het laatste incident geen contact opnam met SCYL om hen over uw situatie te informeren wat het merkwaardig maakt dat u nu wel beroep doet op SCYL om uw problemen te bevestigen.

Het attest van P. D. R. (...) dd.10.12.2009 stelt dat u wordt gevolgd omwille van de gebeurtenissen in uw land van herkomst en in België, waardoor u zich onttredend en angstig voelt. Er moet verder gesteld worden dat geen enkel medisch attest van die aard is dat het een formeel bewijs zou vormen voor de door u aangehaalde feiten. Hoewel het attest aangeeft dat het voor u erg pijnlijk is om een grondige weergave te geven van wat er u overkomen is, en hoewel begrip kan opgebracht worden voor de problemen die u hier in België zou hebben gekend, blijkt uit beide gehoorverslagen op het Commissariat-generaal dat er geen problemen waren om op de gestelde vragen te antwoorden. Men kan besluiten dat u in staat was om op een autonome en functionele manier uw asielrelaas te verdedigen.

Tijdens het bijkomende gehoor voegt u medische verslagen van uw behandeling in Fundong en Yaounde toe aan uw dossier. U verklaart dat uw broer ze naar u had gebracht, nadat hij ze had opgevraagd in Kameroen. U stelt dat iemand ze meebracht uit Kameroen, maar u blijkt niet te weten wie (zie gehoor CGVS II, p.2). U voegt toe dat uw broer een vriend vroeg om de documenten bij uw familie op te halen. Het is merkwaardig dat u niet zou weten welke vriend van uw broer bij uw familie langsging (zie gehoor CGVS II, p.2). Met betrekking tot het medische attest (n°00868816 van Dr N. D. J. (...) van het Fundong district hospital) dient te worden opgemerkt dat u op 7 juli 2008 zou zijn behandeld, maar het attest is echter pas gedateerd op 20.01.2010, wat nogal gesolliciteerd overkomt. Bovenstaande medische attesten vermelden bovendien niet de oorzaak of de omstandigheden waarin u de letsels hebt opgelopen.

Het feit dat uw broer J. C. (...) in Nederland erkend werd als vluchteling, doet niks af aan bovenstaande redenering. Immers, vooreerst konden de Belgische asielinstanties niet nagaan op welke basis deze beslissing door de Nederlandse asielinstanties werd genomen, aangezien J. C. (...) geen toegang tot

zijn dossier in Nederland verschaft. Bovendien dient in het kader van uw asielaanvraag uw persoonlijke vrees en risico beoordeeld te worden, wat hierboven ook gebeurd is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster brengt na de sluiting van de debatten per aangetekende zending van 17 juni 2010 een document bij, in casu de gedagtekende en ondertekende *affidavit* van E.D.M.A. die reeds bij het verzoekschrift was gevoegd.

2.2. In de mate dat voormeld stuk zou worden bijgebracht als “nieuw gegeven” in de zin van artikel 39/76 van de vreemdelingenwet kan het niet worden aangenomen. Indien wegens de voorlegging van nieuwe gegevens de heropening der debatten zou worden bevolen, dient een nieuwe rechtsdag worden vastgesteld en moet de tegenpartij in de mogelijkheid worden gesteld de voorgebrachte nieuwe gegevens te onderzoeken en eromtrent standpunt in te nemen. Dergelijke vertraging van de rechtsgang valt niet te verenigen met de door de wetgever gewilde snelle afhandeling van de asioldossiers. De wetgever heeft gewild dat nieuwe gegevens ten laatste op de vastgestelde rechtsdag worden aangebracht (cf. RvS 8 oktober, nr. 186.908). Aangezien de debatten niet kunnen worden heropend, wordt het op 17 juni 2010 toegestuurde stuk uit de debatten geweerd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel baseert verzoekster zich op een manifeste appreciatiefout, een schending van de artikelen 48/3 en 48/5 van de vreemdelingenwet, een schending van artikel 3 van het EVRM, een schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en een schending van de zorgvuldigheidsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekster wenst de aandacht te vestigen op een uitgebreide *affidavit* van de heer E.D.M.A. Deze persoon is de voorzitter en één van de stichtende leden van het SCYL en bevindt zich in de VS. Het is een persoon die de dienst Cedoca van het CGVS geregeld raadpleegt in het kader van Kameroense dossiers teneinde de geloofwaardigheid van SCYL leden of sympathisanten na te gaan.

Hij verklaart zijn relatie met Cedoca. Vanaf 2005 wordt hij geregeld geraadpleegd door het CGVS, vooral wanneer het CGVS twijfelt aan de oprechtheid. De heer E. geeft duidelijk aan dat ook hij wil tegengaan dat asielzoekers onterecht gebruik maken van de SCYL. Hij zegt oprecht geschokt te zijn dat in deze zaak waarin hij zich telefonisch uitdrukkelijk heeft uitgesproken over de geloofwaardigheid van verzoekster, hij niet geloofd wordt. Wanneer het CGVS uitkomt om een asielzoeker af te wijzen op basis van zijn verklaringen, dan gebruikt het CGVS de bevindingen van de heer E. Wanneer hij echter pleit ten voordele van de persoon en uitdrukkelijk bevestigt dat het om een lid van en activist van SCYL gaat, dan gebruikt het CGVS deze bron niet. Verzoekster voegt een aantal mails toe, verstuurd tussen Cedoca en de heer E., als bewijs van hun relatie.

Verzoekster geeft aan dat de geloofwaardigheid van haar relaas met betrekking tot de drie arrestaties niet wordt betwist. Het loutere feit dat zij zonder voorwaarden werd vrijgelaten, toont niet aan dat ze niet in de gaten wordt gehouden door de autoriteiten.

Verzoekster en haar familie worden geviséerd, enerzijds, aangezien ze familie zijn van J.C. en anderzijds wordt verzoekster persoonlijk geviséerd vanwege haar activiteiten voor SCYL.

Verzoekster werd uitgebreid ondervraagd over de structuur van de SCYL, de verschillende leden, de beweegredenen en de ideologie. Verweerder heeft dienaangaande geen opmerking gemaakt hetgeen betekent dat de door haar verschaft informatie correct is.

Verzoekster voert een verweer in feiten inzake de wijze waarop zij kon ontkomen aan een arrestatie op 29 juli 2009 in een cybercafé en haar latere houding ten aanzien van het SCYL.

Verzoekster merkt inzake de situatie van haar familie op dat zij expliciet heeft aangehaald dat haar zussen eveneens het huis hebben verlaten vanwege de angst voor nieuwe arrestaties. De motivering van het CGVS is bijgevolg niet correct en gaat in tegen haar verklaringen. Dat ze niet weet hoe het komt dat haar broer J. C. al van deze feiten op de hoogte was of wat er exact met haar moeder gebeurd is, is uiteraard niet voldoende om een schijn van ongeloofwaardigheid over haar gehele relaas te werpen.

Verzoekster voert een verweer in feiten, ondermeer door verwijzing naar de *affidavit* van E., aangaande de documenten die door haar werden bijgebracht.

3.2. Verweerder stelt vast dat verzoeksters opmerkingen feitelijke grondslag missen. Vooreerst merkt verweerder op dat uit het administratieve dossier nergens blijkt dat de heer E. in het dossier van verzoekster geraadpleegd werd door Cedoca. In het kader van het onderzoek van verzoeksters asielaanvraag werd beroep gedaan op de Belgische verbindingsambtenaar bij IND teneinde de familiesamenstelling van verzoeksters broer J. C. en diens asielmotieven in Nederland te achterhalen. Verder werd onderzoek verricht naar de authenticiteit van artikelen in Kameroense kranten. Hiervoor werden diverse onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen geraadpleegd, zoals blijkt uit het antwoorddocument in kwestie, doch de heer E. werd niet gecontacteerd.

Vervolgens stelt verweerder vast dat blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat verzoeksters lidmaatschap van de SCYL op zich niet wordt betwist door de Commissaris-generaal. Bij de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten, haar directe vluchtaanleiding en de situatie van haar familie na verzoeksters vertrek uit Kameroen, werden een aantal bemerkingen geplaatst waardoor zij haar gegronde vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk wist te maken.

Met betrekking tot de toegevoegde *affidavit* van de heer E. die verzoekster ook doorheen haar verzoekschrift gebruikt om de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen, meent verweerder dat aan dit document geen enkele bewijskracht kan worden toegekend. Het document in kwestie is nergens ondertekend door de heer E. of gedateerd. De plaats van datum en handtekening zijn opengelaten op het document. Op geen enkele wijze is aangetoond dat dit document effectief door de heer E. is opgesteld. Verweerder houdt bijgevolg geen rekening met dit document.

Met betrekking tot de mails die verzoekster toevoegt aan haar verzoekschrift teneinde de relatie tussen Cedoca en de heer E. aan te tonen, stelt verweerder vast dat deze betrekking hebben op een zekere P.T. en dateren van 2006. Verzoekster toont hoogstens aan dat er inderdaad een relatie bestond in 2006 tussen Cedoca en de heer E., doch zij toont niet aan dat in haar concrete dossier de heer E. werd gecontacteerd door Cedoca, laat staan dat het Commissariaat-generaal informatie die pleit voor een asielzoeker niet zou gebruiken.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verwerende partij betoogt “geen rekening [te] houden” met de *affidavit* van E. omdat deze niet is ondertekend of gedateerd, ontkent zij niet dat zij vroeger, door tussenkomst van de documentatiedienst Cedoca, E. heeft gecontacteerd teneinde informatie te verkrijgen over SCYL.

Daargelaten de vaststelling dat het verzoekschrift doorspekt is met niet-vertaalde Engelstalige stukken en de *affidavit* eveneens uitsluitend in het Engels wordt bijgebracht, hetgeen een miskennis is van artikel 8 PR RvV, wordt vastgesteld dat E. vroeger geraadpleegd werd door de verwerende partij om informatie te bekomen. Aan deze persoon dient *prima facie* enige autoriteit te worden toegedicht

omtrent het SCYL. De uitgebreide bijgebrachte *affidavit* van nagenoeg twintig pagina's kan gelet op voormelde omstandigheden niet uit de debatten worden geweerd.

Te dezen ontbreekt het de Raad, die geen onderzoeksbevoegdheid heeft, aan elementen om te verifiëren of hetgeen E. in de *affidavit* verklaart omtrent zijn relatie met het Cedoca in het algemeen dan wel specifiek omtrent verzoekster (*cf.* punt 65), evenals de andere elementen van verzoeksters asielaanvraag zoals aangehaald en besproken in de *affidavit*, stroken met de realiteit.

Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 maart 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS